

[Christmas Møller.]

hvordan Lønningsniveauet er i det private Erhvervsliv her i Landet, og det har jeg givet Udtryk for tidligere, men det var ikke for at gaa dem paa Kroppen, at det ærede Medlem talte. Medens vi andre gik ud til Sommeren, blev Ministrene tilbage med den Presse, der angriber, de blev tilbage med de ustandselige Angreb, med den skaanselsløse Kritik. Jeg skal ikke drage nogen Sammenligning mellem, hvad der blev skrevet om de tidligere Ministre, og hvad der skrives om de nuværende. Jeg maa tilstaa, at jeg synes, de har en god Presse, i Forhold til deres Værdi en alt for god Presse i Modstanderpressen. Det er i hvert Fald mit Indtryk, og jeg synes virkelig, at det ærede Medlem skulde lade være med fortsat paa sit Ministeriums Vegne at være Mimose, saaledes som han var det her.

Ogsaa paa andre Omraader syntes jeg, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gav en forfejlet Fremstilling af de faktiske Forhold her i Salen og navnlig med Hensyn til Oppositionens Stilling. Jeg skal naturligvis ikke benægte, at man fra Oppositionens Side nogle Gange i Vinterens Løb har spurgt, hvad det blev til — det Spørgsmaal kunde man jo for saa vidt gentage i Dag, for hvad bliver det til med Renten og meget andet? 3 Fjerdingaars Udsættelse har man taget, efter de mest moderne Mønstre har man sagt: Giv mig — ikke 4 Aar, men 3 Fjerdingaar, men jeg synes, det ærede Medlem gav en forkert Fremstilling af, hvorledes f. Eks. det Oppositionsparti, jeg repræsenterer, har været over for Ministeriet, og hvorledes vi har betragtet den ændrede politiske Tilstand. For bortset fra, at man naturligvis i de enkelte Situationer har angrebet, bortset fra, at man har stillet før og nu op over for hinanden, er jeg mig bevidst, at jeg inden Valget 1936 og efter Valget 1936 har sagt og i Dag kan sige det samme, nemlig at det, der skete i dansk Politik ved Landstingsvalget i Fjor, var en stor politisk Begivenhed.

Jeg er mig bevidst, at hvor jeg har givet Anvisninger og Raad paa indre Linier i mit Parti eller udadtil til Offentligheden, har jeg just sagt dette, og jeg mener, jeg med stor Ret kan sige, naar man ser tilbage paa Rigsdagssamlingens Forløb, at den Betragtning har været rigtig. Landstingsvalget i Fjor var en stor politisk Begivenhed, og Rigsdagens Maade at arbejde paa i den første Rigsdagssamling og dennes Resultater understreger efter min Opfattelse i høj Grad dette. Vi er politisk gaaet over til det engelske System, man kunde

maaske ogsaa godt sige det svenske, vi er gaaet over til det System, at det er Ministeriet, der har den afgørende Magt i Landet, naar det har sit Flertal i Orden. Det er det, der efter min Opfattelse er sket, og paa en lang, lang Række af Omraader er Lovforslagenes Behandling her i Tinget og i Tingene jo et Vidnesbyrd herom.

Jeg har allerede sagt, og vil gerne understrege det her i Dag, at jeg ikke mener, at dette ikke er Demokrati, for Demokrati, det er noget andet og mere, end at man laver Forlig i Rigsdagen, Demokrati, det er alle de Livsgoder, som det demokratiske System har skabt for den almindelige Befolkning, og hvilke Livsgoder jeg anser for nødvendige for at føre en menneskeværdig Tilværelse. Jeg siger altsaa ikke, at det ikke er Demokrati, jeg siger blot — men dette er da ogsaa meget —, at Systemet er blevet et helt andet, og hvis man endelig vil have det stærkt og klart udtalt, vil jeg henvise til, at ingen kan dog være i Tvivl om, at saaledes som de nuværende Forhold er, kan Lovforslag ikke ændres, naar Regeringspartierne og Regeringen er enige.

Jeg kritiserer ikke dette, jeg konstaterer det kun som det Faktum, det er; og i den Behandling, som det høje Landsting har givet Skoleforslaget i de allersidste Dage, har man det bedste Vidnesbyrd herom. 4 Partier blev under Behandlingen enig i den Forstand, som man altid bliver enige, at man gaar tilbage til sine Partier; men da det ene ikke vilde være med, og da man fra anden Side stillede det mærkværdige Krav op, at man kun vilde gøre Indrømmelser, om alle 4 var med, saa er det hele sprunget i Luften. Hvad er det andet end Udtryk for, at saaledes som Stillingen nu engang er i dette høje Ting og i det høje Landsting, er der Tale om en helt anden Maade at arbejde paa!

Jeg vil ikke engang angribe Det radikale Venstre eller Undervisningsministeren derfor, for vi vidste alle, hvorledes det laa, da man gik tilbage til Partierne, jeg vil ikke angribe Socialdemokratiet, fordi jeg maaske synes, de har været lidt uvenlige mod den højtærede Undervisningsminister, der som en tidligere Minister ogsaa har de blide, milde og blaa Blikke, jeg vil kun konstatere det som det Faktum, det er! Undervisningsministeren vilde jo gerne, men Forholdet er dette, at vi har det engelske System, vi har det Ministervælde, at hvad Ministeriet er enig om, det maa man gennemføre, og derfor har Tingene ud fra et sagligt Synspunkt formet sig paa denne urimelige Maade, men ud fra et